

РЕШЕНИЕ

№ 495

гр. София, 29.01.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 53 състав,
в публично заседание на 29.01.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Стефан Станчев

като разгледа дело номер **482** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 294 и следващите от АПК.

Образувано е по частна жалба на [фирма]. Оспорва се бездействието на началника на кмет на СО, като орган по изпълнението, да се произнесе по искане, вх. № СОА20-ВК66-8201 – (2)/ 17.12.2020 г. за прекратяване на изпълнителното производство за изпълнение на констативен протокол № 08-00-128/06.03.2020 г. на основание чл. 282, ал. 1, т. 7 и т. 8 от АПК.

Твърди се, че посочения констативен протокол, по който според оспорващата страна е започнало изпълнително производство обективира указания на съставителите му, а според разпоредбата на чл. 72, ал. 3 ЗКН - Кметът на общината или оправомощено от него длъжностно лице и регионалният инспекторат по опазване на културното наследство дават незабавно съответни указания за аварийно-временно укрепване и определят срок за изпълнението им. Прави се възражение 1. КП не е в изчерпателно изброените в чл. 268 от АПК изпълнителни основания, и 2. Съставителите на КП, като представители на МК и СО не са компетентни да издават подобни предписания, поради изключителната компетентност на органите по чл. 72, ал. 3 ЗКН. Следващо оплакване, че не може да се осъществи изпълнение по технически причини, предвид одобреното застрояване на бъдеща сграда, по силата на влязъл в сила административен акт. Сочи се, че в момента има висяща съдебна процедура по оспорване на заповед № СОА20-РД09-2530/01.10.2020 г., издадена от кмет на СО, която подлежи на предварително изпълнение. Според оспорващ, смесват се две изпълнителни производства, като действията по изпълнението, за които е задължен оспорващия за временно обезопасяване на сградата са едни и същи и указанията в

КП са безпредметни. Искането е да се уважи жалбата и да се прекрати производството по изпълнение на констативен протокол № 08-00-128/06.03.2020 г., съставен от длъжностни лица при СО и МК. Претендират се деловодни разноски.

Органът по изпълнението – кмет на СО, чрез представител оспорва допустимостта на жалбата, като възразява, че получената от жалбоподателя покана за доброволно изпълнение, на основание чл. 277, ал. 1 от АПК вр. чл. 73, ал. 2 ЗКН не е акт, подлежащ на оспорване. КП 08-00-128/06.03.2020 г. по чл. 72, ал. 3 от ЗКН не представлява ИАА, подлежащ на самостоятелно обжалване, а актът подлежащ на оспорване е заповедта, издадена от кмет на СО от 01.10.2020 г.

Съдът, за да се произнесе по жалбата взе предвид представените от страните доказателства, които очертават следната фактическа обстановка:

Не се спори, че жалбоподателят е собственик на имот в ГГЦ, УПИ II-4, кв. 428 с идентификатор 68134.104.93, ведно с построената в имота сграда, предмет на обследване и намираща се в критично състояние, с идентификатор 68134.104.93.1. Не се спори, че е извършена проверка от длъжностни лица от СО и МК, които са съставили КП 08-00-128/06.03.2020 г. по чл. 72, ал. 3 от ЗКН, с който са дадени конкретни указания за временно обезопасяване на сградата и е определен срок за всяко указание. Към КП е приложен снимков материал, от който се вижда, че сградата е самосрутваща се, а с оглед местоположението – създава непосредствена опасност за здравето и живота на гражданите. При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните изводи:

Жалбата е подадена от надлежна страна по чл. 295 от АПК, във връзка с чл. 274, ал. 2 от АПК – длъжник в изпълнителното производство, срещу подлежащ на оспорване акт – бездействие на органа по изпълнението по заявление от 10.09.2019 г. и след изтичане на 7- дневния срок за произнасяне по чл. 296, ал. 2 от АПК, пред компетентен да я разгледа съд, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Оспорващото търговско дружество е страна във висящо изпълнително производство, започнало служебно от административния орган при наличие на валидно изпълнително основание – влязъл в сила констативен протокол, с който са дадени конкретни предписания за опазване на сграда – недвижима културна ценност с местно значение. С този КП са дадени указания за обезопасяване на сградата на собственика ѝ, предвид критичното и състояние и продължаващо рушене от неизвършването на дейности по обезопасяване на сградата и съхраняването ѝ като недвижима културна ценност. На основание този КП, съдът приема, че с оглед дадените с него предписания се засяга правната сфера на оспорващия, кмет на СО е започнал действия по изпълнение към задълженото лице. В упражняване на процесуалните си права на длъжник е сезирало органа по изпълнението с искане за прекратяване на изпълнителното производство на основание чл. 282, ал. 1, т. 7 и т. 8 от АПК. Доказва се надлежно сезиране на органа по изпълнението, което поражда за същия задължение да се произнесе с акта, предвиден в чл. 271, ал. 6 от АПК. Безспорно е по делото, че произнасяне по заявлението на жалбоподателя липсва, което представлява бездействие на изпълнителния орган по повод изпълнение на процесуални правомощия в производството по принудително изпълнение. Неиздаването на постановление за прекратяване на изпълнителното производство, съответно на постановление за отказ за прекратяване на изпълнителното производство, е незаконосъобразно бездействие на органа по изпълнението, защитата срещу което е

по реда на чл. 294 и сл. от АПК. Следва отмяна на същото, като на основание чл. 298, ал. 1, изречение 2-ро от АПК трябва да се задължи кмет на СО да се произнесе по заявлението на жалбоподателите за прекратяване на изпълнителното производство, или за отказ за прекратяване, като се мотивира постановлението, с обсъждане основанията на искаето; посочване необходимостта от изпълнение на указанията; както и при обсъждане на известните на органа доказателства, включително и такива по административни и съдебни производства, развили се след съставяне на КП. Административният орган, като орган по изпълнението е длъжен да издаде постановление, проверявайки изложените от оспорващите фактически и правни основания, както и тяхната основателност. По аргумент от чл. 296, ал. 2 от АПК съдът определя 7-дневен срок за произнасяне от органа.

При този изход на делото на жалбоподателя се дължат своевременно поискани разноски. При определяне на размера им се взе предвид че такива са сторени в размер на 50 лева, платена държавна такса.

Ето защо и на основание чл. 298 от АПК, съдът

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ като незаконосъобразно бездействие на кмет на Столична община да се произнесе по искане, вх. № № СОА20-ВК66-8201 – (2)/ 17.12.2020 г. по, за прекратяване на изпълнителното производство по констативен протокол 08-00-128/06.03.2020 г. по чл. 72, ал. 3 от ЗКН, съставен от длъжностни лица при Столична община и Министерство на културата.

ЗАДЪЛЖАВА кмет на Столична община да се произнесе по искане вх. № № СОА20-ВК66-8201 – (2)/ 17.12.2020 г. за прекратяване на изпълнителното производство по констативен протокол 08-00-128/06.03.2020 г. по чл. 72, ал. 3 от ЗКН, съставен от длъжностни лица при Столична община и Министерство на културата, като определя 7-дневен срок от получаване препис от решението.

ОСЪЖДА Столична община да заплати на [фирма], ЕИК[ЕИК] сумата 50 лева разноски.

Решението е окончателно.

Съдия